

РЕШЕНИЕ

№ 1181

гр. София, 15.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 15.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **5414** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ц. М. Г. от Г. В. Т., У. „Н.“ № 7, вх. А срещу Заповед № 178 от 14.06.2010 г. на изпълнителния Д. на Националната агенция за приходите (Н.).

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателката поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменена процесната заповед и присъждане на разноските по водене на делото

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Със Заповед № 57/17.02.2010 г. на изпълнителния Д. на Н. на основание чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДСл жалбоподателката е отстранена от служба, считано от 17.02.2010 г. до приключване на образуваното срещу нея дисциплинарно производство. В административната преписка не се съдържат данни за образувано дисциплинарно производство. От жалбоподателя се твърди, че такова въобще не е било образувано. Заповед № 57/17.02.2010 г. на изпълнителния Д. на Н. не е обжалвана и е влязла в сила. Впоследствие Заповед № 57/17.02.2010 г. на изпълнителния Д. на Н. е изменена със

Заповед № 178 от 14.06.2010 г. на изпълнителния Д. на Н., която е предмет на оспорване в настоящото производство. Разпоредителната част на процесната заповед има два пункта: на първо място се постановява изменение на Заповед № 57/17.02.2010 г. на изпълнителния Д. на Н., без изрично да се посочва в коя част се изменя; на второ място се постановява на основание чл. 100, ал. 2 от ЗДСл жалбоподателката да бъде временно отстранена от служба, считано от 17.02.2010 г. до произнасяне на компетентните органи с надлежен акт, поради образувано наказателно производство. От представената по делото справка изх. № 1410-ОП-Слд 33/09 от 17.12.2010 г. се установява, че жалбоподателката е привлечена в качеството на обвиняем на 18.02.2010 г. по досъдебно производство № 33/2009 г. по описа на Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура В. Т. за престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 2 и алт. последна, т. 2, вр. ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 93, т. 20 от Наказателния кодекс (НК) и за престъпление по чл. 255а, ал. 2, вр. ал. 1, алт. 2, пр. 2, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Досъдебното производство е образувано с постановление от 10.11.2009 г. първоначално срещу неизвестен извършител.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Отстраняването от служба по арг. от чл. 100, ал. 1 и 2 от ЗДСл е от компетентността на органа по назначаване. И. Д. на Н. има качеството на орган по назначаването на държавните служители от състава на агенцията, следователно разполага с правомощие да ги отстранява от служба при изпълнение на предвидените в закона предпоставки. Следователно административният акт е издаден от компетентен административен орган.

Специфичното в случая е, че с процесната заповед е изменен стабилен административен акт в частта на фактическото и правното основание за отстраняване от служба като на изменението е придадено обратно действие – процесната заповед е издадена на 14.06.2010 г., предвидено е обаче да породи правни последици, считано от 17.02.2010 г. Отстраняването от служба на ново фактическо и правно основание с обратна сила съставлява съществено процесуално нарушение и е достатъчно основание за отмяна на процесната заповед. Съгласно общите принципи на АПК административният акт проявява своето действие в бъдеще. За да се придаде обратно действие на административния акт, е необходимо изрично нормативно овластяване за това. В случая такова овластяване в чл. 100, ал. 2 от ЗДСл не е предвидено.

За пълнота съдът счита за необходимо да отбележи, че не споделя извършеното от процесуалния представител на жалбоподателя тълкуване на чл. 100, ал. 2 от ЗДСл. За да бъде изпълнена хипотезата на чл. 100, ал. 2 от ЗДСл, достатъчно е да е образувано наказателно производство срещу държавния служител за престъпление, извършено от него в качеството му на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, буква „а” от НК. Досъдебното производство е регламентирано от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) като част от наказателното производство - чл. 207 и сл. от НПК, вр. чл. 23 от НПК. Съгласно чл. 212, ал. 1 от НПК то се образува с постановление на прокурора. Привличането в качеството на обвиняем е едно от правомощията на органа по разследването. В чл. 100, ал. 2 от ЗДСл обаче изрично е посочено „...когато е образувано наказателно производство...”, което означава, че разпоредбата се явява приложима към момента на образуване на наказателно производство (в този смисъл Решение № 8790 от 28.06.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12956/2009 г. и Решение № 14623 от 1.12.2010 г. на ВАС по адм. д. № 12253/2010 г.). В случая към момента на

издаване на заповедта е безспорно установено, че срещу жалбоподателката е било образувано наказателно производство, както и че е била привлечена в качеството на обвиняем за престъпление, извършено от нея в качеството ѝ на длъжностно лице по смисъла на чл. 93, т. 1, буква „а” от НК. Това обаче е без значение при решаване на спора, тъй като както беше прието по-горе - на заповедта е придадено обратно действие, което съставлява съществено процесуално нарушение и е достатъчно основание за нейната отмяна.

По изложените съображения оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

При този изход на делото в полза на жалбоподателката следва да бъдат присъдени разноските по водене на делото в размер от 10 лв. платена държавна такса. Доказателства за платено адвокатско възнаграждение не са представени.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 178 от 14.06.2010 г. на изпълнителния Д. на Н..

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати в полза на Ц. М. Г. от Г. В. Т., У. „Н.” № 7, вх. А разноските по водене на делото в размер от 10 лв. (десет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: